

ТАБЛИЦА

с постъпилите становища по проект на решение за преразглеждане на задълженията за задължително разпространение на радио- и телевизионни програми, наложени с Преходните и заключителни разпоредби на Закона за електронните съобщения и Закона за радиото и телевизията на „ФЪРСТ ДИДЖИТЪЛ“ ЕАД, „НУРТС ДИДЖИТЪЛ“ ЕАД и „НУРТС БЪЛГАРИЯ“ АД (процедура открита с Решение № 249/22.05.2014 г. на КРС)

№	ПРЕДПРИЯТИЕ	СТАНОВИЩЕ	СТАТУС	МОТИВИ
1.	„НУРТС ДИДЖИТЪЛ“ ЕАД	Хронологията на процеса на цифровизация на наземното телевизионно радиоразпръскване показва, че са настъпили промени както в развитието на икономическите отношения, свързани с него, така и реалните нужди на пазара и вижданията на потребителите на услугата. В този смисъл необходимостта от промяна в по-нататъшно развитие на наземното цифрово телевизионно радиоразпръскване е отчетена от държавата и бизнеса, като се предприеха действия в търсене на нов подход, с оглед успешното реализиране на процеса по цифровизация. В тази връзка, в рамките на настоящите обществени консултации, бихме искали да потвърдим изразеното от „НУРТС ДИДЖИТЪЛ“ ЕАД пред Органа по цифровата телевизия становище по отношение промяната в статута „must carry“ на телевизионните програми, разпространявани от дружеството. Считаме, че е необходимо да отпадне задължителното разпространение по отношение на телевизионните програми, които до този момент не са предоставени от страна на телевизионните оператори, както и по отношение на телевизионните програми, които имат статут „must carry“, но са с прекратени лицензи за цифрово наземно радиоразпръскване или да бъде въведен минимален срок на действие на статута „must carry“, след който същият да се отмени автоматично при наличието на посочените хипотези. Подобни промени ще позволят на операторите на мултиплекси да провеждат по-свободна бизнес политика и да предоставят адекватни на очакванията на потребителите услуги. Както е посочено в чл.31 (1) от Директива 2002/22/ЕО и в мотивите към проекта на решение на КРС, задълженията за пренос на определени радио и	Не се приема	Представеното становище е във връзка с т. 3 от проекта на решение, поставен на обществени консултации, който се отнася до продължаване на задълженията, които са определени с § 37 и § 37а от ПЗР на ЗРТ. В становището е застъпена позицията, че трябва да отпадат задълженията по отношение на: • телевизионните програми, които до този момент не са били предоставени от страна на доставчиците на медийни услуги и • телевизионните програми, които се ползват от задълженията, но са с прекратени лицензи за цифрово наземно радиоразпръскване. Алтернативно, дружеството предлага да се въведе минимален срок на действие на задълженията, след който да се отмени автоматично при наличието на някоя от двете хипотези. КРС отчита, че позицията на предприятието е обоснована с оглед временния характер на задълженията за задължително разпространение и обстоятелството, че след окончателното преминаване изцяло към цифрово радиоразпръскване настъпила промени в отношенията между доставчиците на медийни услуги, които се ползват от задълженията по § 37 и § 37а от ПЗР на ЗРТ и „НУРТС ДИДЖИТЪЛ“ ЕАД. С Решения №№ РД-05-68 и РД-05-67 от 20 май 2014 г. Съветът за електронни медии прекрати две индивидуални лицензи за доставяне на аудио-визуална медийна услуга, издадени на "БТВ Медиа Груп" ЕАД, с което телевизионните програми "bTV Lady+1" и "РИНГ.БГ+1" отпаднаха от програмите излъчвани чрез мрежи за цифрово ефирно радиоразпръскване. От началото на октомври е преустановено излъчването и на Диема Фемили +1 – аудио-визуална медийна услуга на „Нова Броудкастинг Груп“ АД. Независимо от това при действието на § 37 и § 37а от ПЗР на ЗРТ „НУРТС ДИДЖИТЪЛ“ ЕАД е задължено да осигурява необходимия капацитет в случай, че "БТВ Медиа Груп" ЕАД и „Нова Броудкастинг Груп“ АД осигурят други телевизионни програми и преценят за търговски обосновано да подновят лицензиите на същите телевизионни програми. От друга страна, обхватът на задълженията по § 37 и § 37а от

	телевизионни канали следва да се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, като те трябва да бъдат ясно определени, пропорционални и прозрачни. Действително, задълженията за задължително разпространение на радио и телевизионни програми са наложени с изрични законови разпоредби, но както Закона за електронните съобщения, така и Директива 2002/22/ЕО предвиждат тяхното преразглеждане. В процеса на едно такова преразглеждане би следвало да се ревизират всички обстоятелства, наложили задълженията в този им вид, като бъдат отчетени настъпилите промени както в нормативните изисквания, така и в реалното състояние на бизнес средата и интересите на потребителите на тези услуги. Това би позволило да бъдат приети адекватни към момента на налагането им задължения за пренос, включващи конкретни програми, техния брой, действието на статута „must carry“ по време, условията, при които се разпространяват програмите, разписване на разумни, пропорционални, прозрачни и необходими основания и т.н. Продължаването на задълженията съгласно §37 и 37а от ПЗР на ЗИД на Закона за радиото и телевизията, без тяхната реална промяна няма да допринесе до постигането на всички цели от общ интерес. Задълженията в посочените разпоредби от една страна са обвързани с програми, предназначени за разпространение чрез наземно аналогово радиоразпръскване, от друга страна не дават яснота за конкретните програми със статут „must carry“ (определят се програми по бланкетни критерии). Отчитаме обстоятелството, че в случая са необходими нормативни промени в действащите Закон за радиото и телевизията и Закон за електронните съобщения, но смятаме, че КРС като орган, отговорен за преразглеждането на наложените на предприятията задължения за пренос на радио- и телевизионни програми може да предприеме необходимите действия/стъпки в тази посока с цел подобряване на регулацията на отношенията в сектора.	ПЗР на ЗРТ е определен от закона и КРС счита, че правомощията и при преразглеждане на тези задължения не включват възможност за тяхното изменение по предложени начин. Както е посочено в проекта на решение, в настоящата процедура КРС проверява единствено дали задълженията са обосновани с оглед на това, че мрежите, за които са наложени задълженията, все още се използват от значителен брой крайни потребители като основно средство за получаване на радио- и телевизионни програми. Поради това предложението на „НУРС ДИДЖИТЪЛ“ ЕАД може да се постигне само чрез законодателно изменение като дружеството следва да отправи своето предложение към държавни органи със законодателна инициатива.
--	--	---

2.	НСМСКО „ТВ Клуб 2000“	Предлаганият за обществено обсъждане проект за решение на КРС относно налагане на must carry задължения на кабелните и сателитните оператори по отношение програмите на БНТ и БНР противоречи на материалното българско и европейско право и предвидените в действащото законодателство процедури и като такъв не следва да се приема. Съображенията ни са следните: Един от основните принципи, залегнали в европейското законодателство в областта на телекомуникациите, е „защита правата на потребителите с цел гарантиране достъпа им до информация“. Основните евродирективи, които касаят тази област, са две - Директива 2002/21 за общата регулаторна рамка и Директива 2002/22 за универсалната услуга. В тези директиви, наред с другото, са залегнали следните основни постановки: 1 .Принцип на технологичната неутралност - този принцип гарантира, че законите и държавните органи ще третират всички телекомуникационни предприятия еднакво, независимо от технологията, която използват, за да достигнат до потребителя. Принципът „технологична неутралност“ обаче е заложен недостатъчно ясно и убедително в Закона за електронни съобщения (ЗЕС), като отговорността за спазването му е вменена на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), която обаче проявява пасивност и се ангажира с половинчати действия. 2.Задължително предаване на т.нар. must carry програми - това задължение трябва да се налага от регулиращия орган (в случая КРС), като се цели защита на обществения интерес и правото на гражданите да получават информация. Това задължение е предвидено в Директивата за универсалната услуга, като в нашето законодателство е уредено с чл.49в от ЗЕС. Правото да налага задължителен пренос в България е дадено на КРС (но това правомощие досега- не е упражнявано в пълен обем), като определянето на програмите, които ще носят статут must carry, е вменено на Съвета за електронни медии (СЕМ). Де факто се прилага двоен аршин от КРС - на кабелните и сателитните, оператори се налага must	Не се приема	Представеното становище от НСМСКО „ТВ Клуб 2000“ е идентично като съдържание на представеното становище в рамките на процедурата по обществено обсъждане на проекта на решение за преразглеждане на задълженията за задължително разпространение на радио- и телевизионни програми, наложени с § 3, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за електронните съобщения на предприятията, които предоставят кабелни и сателитни мрежи за разпространяване на радио- и телевизионни програми (процедура открита с Решение № 248/22.05.2014 г. на КРС). В таблицата с резултатите от общественото обсъждане КРС е изложила подробни аргументи по отношение на неоснователността на изложеното в становището на сдружението. В конкретната процедура КРС разглежда въпроса дали са налице условия за продължаване на задълженията по § 35, ал. 2 и ал. 4, т. 1, § 37 и § 37а от ПЗР на ЗРТ и § 3, ал. 6 от ПЗР на ЗЕС и не включва налагане на нови задължения на предприятията, които предоставят услугата „радио- и телевизионно разпространение“ чрез кабелни и сателитни електронни съобщителни мрежи, поради което искането за оттегляне на проекта на решение и провеждане на процедура по нов проект на решение е необосновано. По конкретните твърдения в становището на НСМСКО „ТВ Клуб 2000“ КРС е изразила своето становище при приключване на процедурата по обществено обсъждане, открита с Решение № 248/22.05.2014 г. на КРС, което важи в пълна степен и по отношение на настоящото становище. Заинтересованите страни следва да имат предвид изложеното от комисията в таблицата с резултатите от общественото обсъждане, публикувана на съответното място на страницата на комисията в Интернет.
----	-----------------------	---	--------------	--

		carry задължение и то без възнаграждение по отношение разпространението само на програмите на БНТ и БНР. В същото време must carry задължение се налага и на цифровите платформени оператори (мултиплексите), но срещу определено от самите тях разходоориентирано заплащане от страна на собствениците на съдържание (телевизионните оператори), посочени в списък на СЕМ, а не само по отношение програмите на БНТ и БНР. По този начин тотално се погазва релевантното европейско право, заобикаля се действащото българско законодателство и се нарушават основните принципи в сферата на телекомуникациите, посочени по-горе. Нещо повече, създава се впечатление за прилагане на корупционни практики от определени длъжностни лица в държавния регулатор, които нарушават и неизпълняват служебните си задължения, за да създадат облага за някои от далекосъобщителните оператори. Към настоящия момент европейското право в сферата на телекомуникациите е транспонирано неправилно или непълно в действащото българско право и в този му аспект. Във връзка с цифровизацията през 2009 г. бяха приети няколко нови текста в Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), които третират задължителното разпространение на цифрови ТВ-програми. Така например в чл. 116ж ал.1 на ЗРТ се възприе, че СЕМ определя вид и профил на лицензираните български телевизионни програми или радиопрограми, които задължително се разпространяват само чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване (т. нар. мултиплекси). Т. е. в нарушение на принципа за технологична неутралност тази правна норма предварително игнорира кабелните и сателитните оператори, като възможни участници в задължителното разпространяване на цифрови ТВ-програми. Същата трактовка се възприе и в § 37 ал.1 от ПЗР на ЗРТ. Тази правна уредба в настоящия си вид нарушава европейското законодателство и създава предпоставки за наказателни процедури срещу Република България. Наложено само на ефирните оператори (цифровите наземни оператори DVB-T) задължение за пренос и на други програми, освен тези на БНТ и БНР, не намира правна опора в относимите евридирективи и дори	
--	--	---	--

	противоречи на основните им принципи. Ето защо през 2011 г. под натиска на Европейската комисия бе променен ЗЕС, като правото да налага задължителен пренос бе дадено на КРС (както трябва да бъде) с новелата на чл. 49в от ЗЕС. Но и тази по принцип правилна законодателна промяна по стар български обичай не бе проведена до край. Защото предоставеното на КРС правомощие е формулирано като диспозитив и няма задължителен характер, тъй като в ал.1 на този член е използвана думата „може“. Т. е. КРС преценява дали да действа по указания в правната норма начин или не. И тъй като порочните разпоредби на ЗРТ, които фактически водеха до изземване на правомощия на КРС от СЕМ не бяха отменени или изменени, оказа се, че уж транспониращият еврозаконодателството чл. 49в ал.1от ЗЕС е мъртва правна норма. Новата разпоредба на ал. 4 на този член даже още повече влоши положението в посока неравнопоставеност, тъй като даде възможност на DVB-T операторите (мултиплексите), освен че само те разпространяват must carry програмите, но и да получават възнаграждение за това. Нещо повече, даде се правото на мултиплексите сами да определят цената за това разпространение, като единственото им ограничение е тя да бъде разходоориентирана, т. е. да не води до формиране на търговска печалба, а само до покриване на направените разходи. Към настоящия момент КРС нито веднъж не е упражнила правомощието си по ал.1 на чл. 49в от ЗЕС в пълен обем, както и задължението си, вменено ѝ с § 3 ал.7 от ПЗР на ЗЕС, а именно: до 23.05.2013 г. да преразгледа наложения задължителен пренос (което предполага и други програми, а не само БНТ и БНР). Предлаганият за обществено обсъждане проект е само измиване на ръцете и бягане от отговорност, защото отново в обхвата му попадат само програмите на БНР и БНТ, а останалите пак са... „забравени“. На този фон на неравнопоставеност кабелните оператори заплащат за правото да разпространяват програмите със статут must carry, определени към настоящия момент от СЕМ по ЗРТ със специален списък, докато мултиплексите получават възнаграждение за същото. Това се отразява в цената	
--	--	--

	на пакета програми за клиентите на кабелните оператори - крайните потребители. Така на практика с парите, които собствениците на съдържание (ТВ-програми) събират от кабелните и сателитни оператори, те заплащат на DVB-T операторите за задължението им да разпространяват същите тези ТВ-програми и то безплатно за потребителите. Това несъмнено води до изкривяване на нормалните конкурентни отношения и в никакъв случай не е в интерес на пазара. Получава се така, че потребителят заплаща (през кабелния или сателитен оператор) за ТВ-програми, които може да гледа уж безплатно (през ефирните оператори). Така държавата фактически стимулира потребителя да предпочете псевдобезплатната ефирна платформа пред всички останали и поставя в неравностойно пазарно положение кабелните и сателитните оператори спрямо мултиплексите. Собствениците на съдържание пък имат интерес от непрекъснато повишаване на цените за правото на разпространение на ТВ-програмите им от кабелните оператори, за да генерират ресурс за ефирното разпространение на същите тези програми. Т. е. затваря се порочна спирала на повишаване на цените, нелоялна конкуренция и нарушаване на европейското и българското законодателство във вреда на потребителите, които накрая плащат всички сметки. Предвид горните съображения, предлаганият за обществено обсъждане проект на решение на КРС за задължителен пренос на програмите на БНТ и БНР от кабелните и сателитните оператори противоречи на действащото българско законодателство и на релевантните европейски директиви в сферата на далекосъобщенията, поради което следва да не се приема. КРС следва да обсъди и внесе нов проект на решение, в което да се зложат принципите за равнопоставеност и технологична неутралност, както и равно третиране на цифровите платформени оператори от една страна, и на кабелните и сателитните оператори от друга страна.	
--	---	--